

N^o.

18.

W T O R E K

23. Stycznia 1817.

C Z Y L I

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości krajowe: Patryotyczne Ofiary. Ogłoszenie. Ukaz J. C. M. 20. października 1816 roku. — Wiadomości zagraniczne: Niemcy. Niderlandy. Francya. Włochy. Anglia. Danią. — Rozmaite Wiadomości. — Wiadomości Uczone.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

PATRYOTYCZNE OFIARY.

J. W. J. X. Stanisław Bohusz Siestrzencewicz Metropolita wszystkich Rzymsko-Katolickiego wyznania kościołów istniejących w Państwie Rosyjskim, Rozmaitych orderów Kawaler, wielu uczonych i Dobroczyńnych Towarzystw członek za jeden exemplarz tej gazety ofiarował rubli ass. 100, po odtrąceniu ceny pomienionej gazety zostaje na rzecz Inwalidów rubli 65.

O G Ł O S Z E N I E.

Po rozpatrzeniu dowodów o służbie wóyskowej uwolnionych od niej s przyczyny ran odniesionych, Odeskiego pieszego pułku Sztabs-Kapitana Zaleskiego, Mińskiego pieszego pułku Truboiewskiego, i Nowohorodzkiego Dragunów pułku Porucznika Kisielewskiego; Komitet ustanowiony dnia 18. sierpnia 1814 roku pomieszcza onych komenderującami rotami w 2. brygadzie do urzędzenia dróg. Zaleski i Trubaiewski mają sobie Naymiłościwiey pozwolone pensyie całej gaży.

W Naywyższym J. C. M. ukazie danym 20. października 1816 roku pełniącemu obowiązki głównego Dyrektora lądowej Komunikacji

1817.

cyi podpisem ręki Nayiasniejszego Pana stwierdzonym następujące zawarte są postanowienia.

W nagrodę służby umarłych officialistow niższych stopni, w udziale komunikacyi lądowych, pozostałym po nich wdowom czynić pieniężne wsparcia według następujących prawideł:

1°. Wdowy które niemają ieszcze lat 40 skończonych odbiorą iednocześnie roczną pensyią swych mężow.

2°. Wdowy maystrów lat wyżej oznaczonych odbiorą także roczną pensyią swoich mężow; a jeśli mężowie ich byli w służbie wojenney w stopniach pod Oficerów, i gaża ich niewynosiła rubli 400; takich wdowy odbierać będą pensyią *Szluch wachtera* rubli 40, wdowy zaś po mężach, których gaża od 400 do 800 dochodziła rubli, odbierać będą trzecią tylko część roczney pensyi mężow swoich.

3°. Wdowy po maystrach niesłużących w woysku żadney nie odbiorą nagrody.

4°. Wszystkim zaś pomienionych stopni wdowom mającym więcey nad lat 40 będzie się opłacać summa po 2 ruble co rok przez cały przecią ich życia.

5°. Jednoczasowe nagrody pomienionym wdowom mają się opłacać z pensyi zostających się od niedokompletowanych placów officialistów służby cywilney w rzeczoney komunikacyi, dożywotnie zaś pensye po rubli 2 mają się zaliczać s kassy Państwa.

W przeszły Wtorek to iest dnia 16. stycznia Pełnomocnik francuski poseł Hrabia de Noal dawał w zajmującym się przez niego pałacu Bal okazały. Przytomność *Nayiasnieyszego Pana* i *Catey Nayiasnieyszey rodziny*, dodawała blasku temu swietnemu zgromadzeniu; cały pałac zdawał się płonać rześistym swiatłem; schody prowadzące do wielkiego, i bogato ozdobionego salonu po obu stron ostawione wielkimi pomaranczowemi drzewami, tudzież w rozlicznych kolorach naturalnemi kwiatami wczesnie zapowiadały zachwycający widok samego przybytku; jakoż wrzeczy samey nic onemu co do wspaniałości, smaku, i prawdziwego wyboru ozdób niebrakowało. Wielka, i doskonała orkiestra zupełną czyniła harmoniją całości. Nastąpił czas wieczery, ruszyła *Nayiasnieysza familia* do okazałej sali bogato i obficie zastawioney. Ledwie *Cesarz Jegomość Nayiasnieysze Cesarzowe* i *W. Xiążę Jegomość* raczyli usieść za stołem, doskonałe męskie i kobiece głosy towarzyszone dobrauemi instrumentami muzyki, poczęły bawić zmysł słuchu. *Nayiasnieyszy Cesarz Jegomość* i *Wielki Xiążę Michał Pawłowicz* robiąc honor tey wroczystosi, raczyli się ukazać w orderze S. Duchy, a wielu z Generałów byłych we Francyi, znajdujących się na pomienionym balu, mieli krzyż S. Ludwika, otrzymany od Króla Francuskiego w czasie bytności ich w Paryżu.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

N I E M C Y.

Z Drezna, 6. stycznia.

Xiążę Jegomość panujący *Saxe-Cobourg* przybył tu wczora rano, był z odwiedzinami u Króla Jegomości i u rodziny Królewskiej; jadł potym obiad u Dworu, i był przytomny koncertowi, który był dany wieczorem.

S Sztutgardu, 10. stycznia.

Król ma zamiar powiększyć gałę officialistom w rozmaitych sądownictwach i biurach służącym, niewyłączając od tego i Radców. Podjęcie się nagłe ceny w ciągu przeszłych dni 10 czyli 11 na wszystkie produkta i towary, robią takowe przed się wzięcie nieodbitym.

N I D E R L A N D Y.

Z Bruxel, 12. stycznia.

Przed kilku dniami mówiono u nas o radzie jeneralney Ministrów, na której prezydował Król Jegomość; dodają iż rostrzāsane tam będą srodki do zabronienia wywozu zboża za granice; lecz to ieszcze nie iest pewne.

Częste odbieramy doniesienia z różnych prowincyi naszego państwa, o strasznych samolóstwach które się coraz powiększają.

Z Bruxel, 13. stycznia.

W Batawii i innych miastach i osiadłościach wyspy Jawy odprawowane były nabożeństwa i inne uroczyste obchody, z okazji powrócenia oney pod rząd Niderlandski.

Pięciu ludzi ubili iednego piekarza, i zabrali będące przynim 14 funtów mąki.

Ilość zboża i produktów w Królewstwie naszym iest większa nad nasze potrzeby, ale chciwość kupców, i obywateli iedyną iest przyczyną drożyzny, i nędzy. Można toż samo powiedzieć i o innych krajach, lecz któż otym niewie, iż rodzaj ludzki nigdyby niedoswiadczał w niczym niedostatku, gdyby pamiętał na przykazanie równie święte jak zbawienne «kochay bliźniego twego iak siebie samego.»

F R A N C Y A.

S Paryża 10. stycznia.

Papiery nasze znacznie idą w górę.

Król rozkazał wydać s kassy państwa, summe 700,000 franków, aby rękodzielnie Lionu niebyły besczynne.

W nocy s 4 na 5 b. m. straszny powstał wichur w Arras niesłychane porobił kłeski, dwa domy wyrócił w samym miescie, rozwalinami onych odebrał życie iednemu człowiekowi, a 7 okaleczył opuściwszy miasto nieominął okolic onego, wszędy okropne swoje bytności zostawił ślady.

Doktor Korwizar był niegdyś głównym lekarzem Bonaparty, od niejakiego czasu niebezpiecznie iest chory.

W tych dniach Jenerałowie Angielscy dawali ucztę Hrabieciu Rostopczynowi, i iednemu Francuskiemu Kapitanowi który w porę bytnosci Bonaparty w Moskwie ocalił życie iednemu Jenerałowi Angielskiemu.

Z Paryża, 11. stycznia.

Dnia 7 b. m. czytano w kilku z naszych dzienników następującą notę:

«Upewniają iż ieden znakomity Oficer wysokiego stopnia, i który powołania swojego posiada

wielkie, i głębokie wiadomości, oznaczył miejsce mające się zajść przez niego na cmentarzu *du Père Lachaise*, rozkazał nawet przygotować nad grobny kamień, na którym będą wyryte następujące słowa: *wszystko się kończy z życiem.*» Wiedoczone są jego przygotowania dotey wielkiej podróży, nikt jednak zgadnąć nie może jakie przyczyzny wiedą go do takiego przed się wzięcia. Lecz jakiebykolwiek one były, starają mu się przypomnieć przez głos dzienników, (nie podobna aby z nich który niewpadł mu w ręce) iż postępek takowy z jego strony okryje żalobą i smutkiem, prawdziwie przywiązaną do niego rodzinę, napełni oraz żalem serca wielu znakomitych osób. Proszą go aby lepiej się zastanowił nad przed się wziętym zamysłem.

W L O C H Y.

Z Neapolu, 7 stycznia.

Już przestali tu mówić o podróży Cesarza Austriackiego do tey stolicy, a s pewnością twierdzą, że Król nasz uda się do wiednia na następującą wiosnę. Powiadają, iż J. K. M. w dzień swojego urudzenia (przypadający 12 stycznia, w który zakończy 66 rok od urodzenia) ma wykonać według dawnego zwyczaju przysięgę. Niemógł tego uczynić przy wieździe swoim do stolicy, gdyż ta była zajęta przez cudzoziemskie woyska. Podczas takowej ceremonii wszystkie woyska są pod dowódctwem *wybranego przez naród* *Eletto di popolo*). Kiedy się Król przybliży do Bram miastowych, pytają się iego o imię i przyczyne przyjazdu, w ten czas wyliczając imiona swoje i tytuły, następujące dodaje słowa: «Wstępuję do stolicy abym panował dla szczęścia ludu.» *Wybrany przez naród* wysłuchawszy przysięgi J. K. M. głośno woła: niechże się zisczą twe słowa! Niech żyje Król Ferdynand!» Prowadzą potym Króla Jegomości do Kościoła, gdzie Arcybiskup odprawia nabożeństwo modląc się o szczęście ludu, po którym skończonym, postępuje cały orszak do pałacu tam dopiero znowu swego Monarchę przyjmuje *wybrany przez naród*, oraz wszyscy urzędnicy Dworu. Na klasie uboższych rozsyłają się dnia tego wielkie jałmużny.

A N G L I A.

Z Londynu 8. stycznia.

Jego Cesarzewicza Mość *Wielki Xiążę Nikołaj* wszędzie odbiera honory powinne Jego Wysokiej osobie. Ale śmieszna nie ufność Angielskich kupców i rękodzielników lękających się

zawsze, aby podróżujący nieprzejeli sekretów, używanych przez nich w rozmaitych rękodzielnictwach (a naybardziej w Birmingham i Manchester) jest przyczyną iż niechcieli aby będący w świecie podróży J. C. M. widzieli ich rękodzielnictwa i używane w nich maszyny. Takowy nie delikatny postępek mogłby zapewne sprawić nieukontentowanie *Wielkiemu Xięciu Jegomości*, gdyby wrodzona dobroć serca Jego nie osądziła takowej słabości za wartą bydz darowaną, zwłaszcza kiedy Jego Cesarzewicza Mość raczy przypomnieć sobie, że zbyt niegdyś ufność Anglików, zawsze była przyczyną złych skutków. Zastanawiania się nad osobliwościami starożytności, i inne rzadkości tego kraju, tyle zajmują tego wielkiego podróżującego, iż sam dobrowolnie się raczył wyrzec wszelkich odwiedzań rękodzielnictwa.

Królowa Imość przez dwa dni mocno była chora, dzisiaj już poczyną przychodzić do zdrowia.

Zbiór celnych, akcyzowych, i poziomych podatków, tudzież dochody pocztowe i pieczętne, obrócone są na opłacenie procentów od summy zlokowanej. W *Kuryerze* umieszczone jest porównanie takowych dochodów byłych w roku 1815, s podobnemi w 1816 roku, s którego widać, iż rok 1815 doliczający do 66,443,802 f. s. przewyższa przeszły 1816 dziewięciu milionami, ośmieszmiat trzema tysiącami, sto ośmiu funtami szterlingów, gdyż ten ostatni ze wszystkich wspomnianych źródeł naliczał tylko 57,360,694 f. s. *Kuryier* strasznie się rozszerza nad przyczykami takowej niższości dochodów.

«Ministrowie» (*Mowi Morning Chronicle*) drzeć powinni na każde wspomnienie zwołania Parlamentu; tam się albowiem okaże nie ograniczona, niesłychana, i niczym niemogąca się wymówić ich rozrzutność.» Na takie odezwanie się pomienionej gazety, *Kuryier* następującemi odpowiada słowy: Jeżeli zachowanie oyczyzny od nayokropniejszego iakie kiedykolwiek bydz mogło tyranstwa może bydz przyczyną boiaźni; Ministrowie w takim razie powinni bydz oną przecięci za wspomnieniem zwołania Parlamentu. Co się zaś tyczy wydatków, te iakby niebyły znaczne, niedają przeto pobudki do tłumaczenia się Ministrom, i do skrywania onych. One są wiadome całemu państwu. Každy dobrze myślący obywatel przekonany jest, że wydatki takowe są nieodhite dla ocalenia istnienia Angielskiego narodu, i że przez pośrednictwo onych tylko, mogliśmy okupić dni naszej pomysłności, ołtarze Panu zastępów, wolność i niezawie-

śłość oyczyzny, groby naddziadów i przytułek dzieci naszych.

D A N I I A .

S Kopenhagi 4. stycznia.

Na początku tego roku siła Morska Danii liczyła dwóch Admiratów, jednego Vice-Admirala, jedynastu Kontr-Admiratów, pięciu Komendantów, siedmiu Kapitanów komenderujących: 21 Kapitanów, 4 Sztabs-Kapitanów, i 82 Poruczników. Mianowano szesnastu nauczycieli dla korpusu kadetów do siły morskiej. Dziesięć stych kadetów mają przeznaczone pensyi po sto bankowych talarów; a 29 jest takich, którzy biorą po talarów 50 i. t. d.

ROZMAITE WIADOMOSCI.

Sędzia Szwajcarski.

Oberzysta w jednej Szwajcarskiej wiosce drogo wziął za obiad u przejeżdżającego Francuskiego Oficera, ten rozumiejąc się bydz oszukany uda się po sprawiedliwość do mieyscowego sędziego: w izbie sądowej nieznalazłszy nikogo, chciał pójść prosto do domu postrzegacza słuszności, w tym służący oznaymuie, iż sędzia uadchodzi, otwierają się drzwi izby, i kogoż Oficer widzi? tegoż samego oberzystę, zdziwiony niewie co mówić, oberzysta zaś z nayspokojniejszą twarzą pyta się Oficera o krzywdę? «Oto rachunek (odpowie drugi) który świadczy żeś mnie oszukał biorąc 12 franków za obiad.» Prawda, (zawołał sędzia) oberzysta wziął nadto, i sędzia czyniac ci sprawiedliwość, 6 tylko franków zapłacić każe. Natym swiecie (dodał) każdy z swojego żyć powinien rzemiosła.»

WIADOMOSCI UCZONE.

Dokończenie Historii tegoczesney.

W Anglii dzieją się poruszenia, i niespokojność, są to nieuchronne skutki pokoju, który zupełnie wywrócił przemysł, i kierunek narodowego handlu, besczynni maytkowie, i robotnicy rekodzielni, pozbawieni sposobu do życia, proszą onego; kto by zaś stąd przepowiadał mającą wyknąć rewolucyją, taki nie zna historii tego Państwa: bardzo często zdarzały się podobne wypadki, jednakże Anglia nie była zachwiana. Wytrzymały iest naród Angielski, wolność niezawraca im głowy, to zwyczajny onych pol arm. Narody Europy ogólnie wzięte mogą bydz porównane do człowieka

tylko co powstającego z długiej, i ciężkiej niemocy; w paroxyzmie gorączki zdawałomu się, iż nieczuł żadney dolegliwości, i silniejszym był nierównie, aniżeli w stanie najlepszego zdrowia; nastąpiło przesilenie, przeszło niebezpieczeństwo, w ten czas mu się dała czuć cała słabość, i niedostatek siły. Narzeka na bezi nosć, i utrzymuje, że mocniejszym był w chorobie, i nietyłe dokuczały mu boleści. Ale zato powoli sił nowych nabiera, wszystkie źródła życia powracają do równowagi, wkrótce powróci do stanu doskonałego zdrowia.

Europa dzisiay w takim właśnie zayduie się stanie, lecz wkrótce nabędzie dawney mocy, i zdrowia, a w ten czas będzie umiała cenić dzisiejsze swoje położenie.

Szwajcaryia, Włochy, Hiszpaniia, i Portugaliia, jako też i połnocne Państwa *Szwecyiia i Daniia* nie dały widzieć interesowanemu dostrzegaczowi tegoczesney historii żadnych wielkich, żadnych nadzwyczajnych wydarzeń; we wszystkich albowiem tych krajach ciągłym zatrudnieniem rządu, iest zupełne zgoienie blizn pozostałych po zadanych przez długie i straszne wojny ranach. Wojna Hiszpańska z insurgenkami amerykańskimi trwa dotąd z zawziętością niesłychaną, i niewiemy, na czyiej stronie było zwycięstwo.

Niederlandy robią nam miły widok Państwa w całym blasku i sile młodości wzrastającego. Wojny i krwi rozlewów nie było; ale kłeski drugiego rodzaju wycięczały Europę na zachodzie; we wszystkich prawie krajach oney nieprzerwane ulewę przeszkodziły wzrostowi zboża i innych płodów ziemi. Większa część ziem pomienionych ruskim chlebem utrzymywała życie, którego wielką ilość wywieziono s portów na czarnym i Bałtyckim morzach.

Rossyia kosztowała owoców pokoju, i spokojności; woyska oney oprócz iednego korpusu konsystującego we *Francyi*, spoczywają na łonie oyczyzny lubey. Handel do należytey przyszedł sprężystości, przez wolność i swobodę jaką mu darowano. Rzemiosła, i Rekodzielnie idą w górę niebojąc się wyższości cudzoziemców. Rolnictwo nową otrzymało pobudkę do doskonałości przez tak znaczny wywóz zboża. Trwałość błogiego pokoju ustali pomysłność oyczyzny kochaney. Modlitwa Rossow do Nieśmiertelnego temi się kończy słowy *Boże zachoway w czas naydłuższy dni pomażanca twoiego Alexandra.*